

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Левченко Микола Олексійович

Стратегічна підтримка керівництва як ключовий чинник ефективного впровадження інноваційних технологій у сфері туристичної діяльності 98

Кононенко Катерина Геннадіївна

Туристичний бізнес України в умовах глобалізації: стратегії збереження ідентичності 100

Санченко Алевтина Євгенівна

Транспонування директив ЄС до національного законодавства для впровадження інноваційних підходів у сфері сталого корпоративного управління 104

Охрімчук Анастасія Максимівна, Червінська Любов Петрівна

Використання інтелектуальних CRM-систем: як бізнесу краще розуміти клієнтів 109

Лигирда Анастасія Василівна

Особливості споживчої поведінки під впливом цифрових технологій 111

Чмир Ярослав Ігорович, Попович Ліана Михайлівна

Роль громадських організацій у формуванні соціальної та гуманітарної політики в Україні 116

Чмир Ярослав Ігорович, Морозов Володимир Леонідович

Партнерство держави та громадянського суспільства у забезпеченні соціальної справедливості 118

Чмир Ярослав Ігорович, Плахотний Андрій Юрійович

Громадянська активність як чинник модернізації гуманітарної політики держави 121

Чмир Ярослав Ігорович, Дацюк Каріне Арутюнівна

Інституційна взаємодія органів влади та НУО у реалізації соціальних програм . 123

Середюк Катерина Володимирівна, Гудович Олена Володимирівна

Інноваційні підходи у сучасному фармацевтичному бізнесі: біотехнології, цифровізація, нанотехнології 125

Середюк Катерина Володимирівна

Інтелектуалізація управління бізнес-процесами як фактор цифрової модернізації економіки 128

Кривоберець Марина Миколаївна

Цифровізація як стратегічний інструмент підвищення конкурентоспроможності туристичного бізнесу 131

Башинська Марина Ігорівна

Роль цифрових фінансових інновацій в оптимізації міжнародних туристичних операцій 133

Сичов Олександр Володимирович

Інноваційний потенціал малого та середнього підприємництва країн Європейського Союзу та можливості його використання для України..... 135

Гетьман Тетяна Віталіївна, Кривоберець Марина Миколаївна

Інноваційні цифрові технології в розвитку туристичного бізнесу України..... 138

2. *Матійчик А. В.* Самоорганізація громадянського суспільства як чинник демократичної модернізації політичної системи України : автореф. дис. ... канд. політ. наук. Львів : Львівський національний ун-т ім. Івана Франка, 2016.
3. *Горбатюк С.* Концептуалізація моделі гуманітарної політики в Україні на сучасному етапі реформ. *Ефективність державного управління*. 2018. Вип. 2 (55). Ч. 1.

ЧМИР Ярослав Ігорович

PhD, доцент кафедри публічного адміністрування

ДАЦЮК Каріне Арутюнівна

здобувачка другого (магістерського) рівня

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ІНСТИТУЦІЙНА ВЗАЄМОДІЯ ОРГАНІВ ВЛАДИ ТА НУО У РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ ПРОГРАМ

В умовах трансформації українського суспільства, що відбувається під впливом повномасштабної війни з Росією та орієнтації на європейські стандарти, особливого значення набуває інституційна взаємодія між органами державної влади та неурядовими організаціями (НУО). Таке партнерство стає основою ефективної реалізації соціальних програм, спрямованих на підтримку найбільш уразливих верств населення. НУО, як активний елемент громадянського суспільства, відіграють роль посередників між державою і громадянами, беручи участь у забезпеченні соціального захисту, подоланні нерівності та розв'язанні актуальних суспільних проблем. Соціальні програми у цьому контексті виступають комплексом дій і рішень, спрямованих на зменшення соціальної напруги, підтримку внутрішньо переміщених осіб (ВПО), ветеранів, осіб з інвалідністю та інших категорій громадян шляхом ефективного використання ресурсів і координації зусиль між інституціями.

У даній тезі розглядаються механізми інституційної взаємодії органів влади та НУО у процесі реалізації соціальних програм, а також аналізуються основні форми співпраці, ключові проблеми й можливості розвитку. Метою дослідження є з'ясування того, як спільна діяльність державних структур і НУО сприяє підвищенню результативності соціальних ініціатив, особливо в умовах обмежених державних ресурсів під час воєнного стану. У кризовий період саме неурядові організації часто беруть на себе оперативні функції, забезпечуючи надання допомоги населенню в зонах бойових дій та на деокупованих територіях.

Інституційна взаємодія передбачає партнерську модель співпраці, де НУО виконують функції моніторингу, адвокації та безпосереднього надання

соціальних послуг, а державні структури забезпечують нормативно-правову базу, фінансування та контроль. Згідно з дослідженнями, система взаємодії між владою та неурядовими організаціями в Україні почала формуватися ще у 1990-х роках і нині набуває нових форм соціального партнерства [1]. Прикладом є реалізація державних програм підтримки ВПО, зокрема у сфері працевлаштування й забезпечення житлом, передбачених Постановою Кабінету Міністрів України № 214 від 7 березня 2022 року.

Зі свого боку, держава розвиває нормативно-інституційні механізми для ефективної координації з НУО, делегуючи їм частину завдань у соціальній сфері. Закон України № 2193-IX від 14 квітня 2022 року розширює можливості діяльності неурядових організацій у період воєнного стану, зокрема шляхом запровадження цифрової верифікації даних і спрощення процедур надання допомоги. Дієвим прикладом практичної співпраці є Міжвідомча робоча група, створена на основі Постанови № 519 від 29 квітня 2022 року, у межах якої НУО беруть участь у координації логістики гуманітарної допомоги у прифронтових регіонах.

Важливими формами взаємодії є також спільні ініціативи, як-от соціально-культурний проєкт “Труханівська Січ”, який об’єднує представників НУО, органів влади та громад для зміцнення соціальної єдності. Паралельно українські НУО активно співпрацюють із міжнародними структурами, серед яких UNICEF, Médecins Sans Frontières, Caritas та інші, реалізуючи програми психологічної реабілітації ветеранів, підтримки дітей і родин, що постраждали від війни, а також сприяючи соціальній інтеграції вразливих груп.

Попри позитивні тенденції, система інституційної взаємодії стикається з низкою труднощів — зокрема, надмірною бюрократизацією, відсутністю сталої координації та нестачею фінансування. Наукові дослідження свідчать, що в умовах воєнного стану традиційні моделі співпраці вимагають адаптації до нових реалій і впровадження гнучких механізмів соціального партнерства [2]. Ці виклики посилюються через економічну нестабільність і логістичні обмеження, що впливають на своєчасність і масштабність допомоги. Тому важливо вдосконалювати правове регулювання взаємодії, спрощувати адміністративні процедури та забезпечувати більш прозорий розподіл фінансів.

У перспективі інституційна взаємодія між владою та неурядовими організаціями має потенціал стати одним із ключових інструментів розбудови соціальної держави в Україні. Посилення ролі НУО як повноправних партнерів держави, запровадження європейських стандартів відкритості, прозорості й громадського контролю, а також розвиток цифрових інструментів співпраці сприятимуть підвищенню ефективності соціальної політики. У контексті європейської інтеграції, яку підтримує більшість громадян, НУО здатні відігравати важливу роль у гармонізації національного законодавства з нормами ЄС [3].

Отже, інституційна взаємодія між державними структурами та неурядовими організаціями є необхідною умовою реалізації соціальних програм у сучасній Україні. Така співпраця підсилює державну політику у сфері соціального захисту, сприяє захисту прав людини, підтримує стійкість суспіль-

ства й формує основи соціальної справедливості. Подальше вдосконалення механізмів взаємодії, зокрема через зменшення бюрократичних бар'єрів і розвиток партнерських форматів, стане важливим чинником відбудови та стабілізації українського суспільства після війни.

Література

1. Кондратенко О. Взаємовідносини влади та неурядових організацій в Україні: витоки та сучасний стан. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2023. № 3(69). С. 31–41.
2. Гончарук В. Реалізація механізмів взаємодії органів влади та інститутів громадянського суспільства: виклики та перспективи. *Аспекти публічного управління*. 2022. Т. 10. № 5.
3. Мазуренко Л. Неурядові організації як суб'єкт соціальної політики. *Освіта регіону*. 2012. № 2. С. 116–120.

СЕРЕДІЮК Катерина Володимирівна

д-р філос. у гал. екон., доцент кафедри управління бізнесом

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ГУДОВИЧ Олена Володимирівна

менеджер з розвитку та навчання персоналу,

Мережа аптек “Бажаємо здоров'я”

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ У СУЧАСНОМУ ФАРМАЦЕВТИЧНОМУ БІЗНЕСІ: БІОТЕХНОЛОГІЇ, ЦИФРОВІЗАЦІЯ, НАНОТЕХНОЛОГІЇ

Фармацевтичний бізнес сьогодні — це не просто виробництво лікарських засобів, а ціла система, в якій поєднуються наука, технології, менеджмент і турбота про людину. Біотехнології, цифровізація та нанотехнології вже зараз змінюють не лише способи лікування, а й принципи управління, комунікації та соціальної відповідальності фармацевтичних компаній. Головним завданням інновацій у фармації є не заміна лікаря або пацієнта технологією, а створення ефективного середовища, де рішення приймаються швидше, а результат лікування є точнішим і безпечнішим.

Фармацевтична галузь переживає безпрецедентний етап трансформації. Вона стає не просто частиною системи охорони здоров'я, а стратегічним драйвером інноваційної економіки. Фармацевтичний бізнес — це одна з небагатьох сфер, де поєднуються наука, підприємництво, етика та соціальна відповідальність. Саме тут найвиразніше видно, як інновації змінюють не